

LOV 1957-07-06 nr 26: Lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser [samordningsloven].

DATO:	LOV-1957-07-06-26
DEPARTEMENT:	AD (Arbeidsdepartementet)
PUBLISERT:	ISBN 82-504-1126-9
IKRAFTTREDELSE:	1959-01-01
SIST-ENDRET:	LOV-2010-06-25-29 fra 2011-01-01
ENDRER:	
SYS-KODE:	BG23a, BG23b
NÆRINGSKODE:	9124
KORTTITTEL:	Samordningsloven – samordl.

INNHold

Lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser [samordningsloven].

Kapitel I. Lovens omfang. Definisjoner.

§ 1. 1. Denne lov gjelder samordning av ytelser som en person kan få samtidig fra to eller flere av følgende pensjonsordninger og ...

§ 2. Loven omfatter også pensjon som helt eller delvis er utløst med kapitalverdien, likevel ikke utløsningsbeløp som etter påbud i lov ...

§ 3. Forsørgingstillegg skal regnes som en del av pensjonen ved samordning etter kapitlene II og III og §§ 16 og 17.

§ 4. Med tjenstepensjon forstås i denne lov alders-, uføre-, enke-, enkemanns- og barnpensjon som er opptjent i arbeidsforhold eller i et ...

Kapitel II. Tjenstepensjoner.

§ 5. Pensjoner fra to eller flere tjenstepensjonsordninger samordnes etter reglene i dette kapitel.

§ 6. Pensjonsgivende tjenestetid.

§ 7. Alderspensjoner.

§ 8. (Opphevet ved lov 24 mai 1985 nr. 35.) ...

§ 9. Uførepensjoner.

§ 10. Uførepensjon – alderspensjon.

§ 11. Enkepensjoner.

§ 12. Barnpensjoner.

Kapitel III. Pensjoner fra personskadetrygder.

§ 13. Pensjoner fra to eller flere personskadetrygder samordnes etter reglene i dette kapitel.

§ 14. Enkepensjon – uførepensjon.

§ 15. Barnpensjoner.

Kapitel IV. Pensjoner fra tjenstepensjonsordning, personskadetrygd, alderspensjon og uførepensjon (grunnpensjoner) fra folketrygden.

§ 16. Tjenstepensjonering – personskadetrygd.

§ 17. Samordning av ...

§ 18. 1. Enkepensjoner fra tjenstepensjonsordning og etter lov av 12 desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd samordnes ved at ...

§ 19. Tjenstepensjonering – alderspensjon eller uførepensjon fra folketrygden.

§ 20. Personskadetrygd – alderspensjon eller uførepensjon fra folketrygden.

§ 21. Tjenestepensjon – personskadetrygd – pensjon fra folketrygden.

Kapitel V. Barnepensjon eller pensjon til enke eller enkemann fra tjenestepensjonsordning, personskadetrygd og barnepensjon, enkepensjon eller enkemannspensjon (grunnpensjoner) fra folketrygden.

§ 22. 1. Barnepensjon fra tjenestepensjonsordning eller fra personskadetrygd skal settes ned med barnepensjon fra folketrygden. Blir ...

Kapittel VI. Tjenestepensjon og tilleggspensjon fra folketrygden.

§ 23. 1. Tjenestepensjon samordnes med tilleggspensjon fra folketrygden etter følgende regler, jf. også § 24: ...

Kapittel VII. Samordning med pensjon fra folketrygden og avtalefestet pensjon i privat sektor fra 1. januar 2011

§ 24. Supplerende bestemmelser om samordning av tjenestepensjon og personskadetrygd med pensjon fra folketrygden.

§ 25. Samordning med avtalefestet pensjon i privat sektor

Kapitel VIII. Forskjellige bestemmelser.

§ 26. Den som krever en pensjons- eller trygdeytelse som omhandles i denne loven, plikter å gi pensjons- eller trygdeordningen opplysninger ...

§ 27. 1. Pensjons- eller trygdeordninger som foretar beregning og utbetaling av ytelser som omfattes av denne loven, plikter å innhente ...

§ 28. 1. Dersom en ytelse fra en pensjons- eller trygdeordning som omfattes av denne loven settes ned eller faller bort med ...

§ 29. 1. Er det utbetalt et for høyt beløp fordi det ikke er foretatt samordning eller tilpassing av ytelser, eller fordi samordningen ...

§ 30. Departementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring av loven. Når særlige grunner taler for det, kan departementet fravike ...

§ 31. 1. Departementet gir nærmere regler om samordning for de tilfelle hvor pensjonisten ikke har grunnpensjon for full trygdetid etter ...

§ 32. Denne lov trer i kraft 1. januar 1959.

Lov om samordning av pensjons- og trygdeytelser [samordningsloven].

Jf. lov 16 des 1966 nr. 9 § 1, e.

Kapitel I. Lovens omfang. Definisjoner.

§ 1. 1. Denne lov gjelder samordning av ytelser som en person kan få samtidig fra to eller flere av følgende pensjonsordninger og trygder:

- a. Tjenestepensjonsordning som er fastsatt ved lov eller vedtak av Stortinget, eller som er fastsatt av kommuner og fylkeskommuner for kommunale og fylkeskommunale tillitsmenn, tjenestemenn og arbeidere, herunder pensjonsordning som yter avtalefestet pensjon som tas ut mellom 65 og 67 år.
- b. Personskadetrygd fastsatt ved lov.
- c. Ytelser fra folketrygden.
- d. Offentlig pensjonsordning som yter avtalefestet pensjon før fylte 65 år som det kan godskrives pensjonspoeng for etter folketrygdloven § 3-19. Det samme gjelder pensjonsordning som yter avtalefestet pensjon i privat sektor mellom 62 og 67 år etter overgangsordningen i AFP-tilskottsloven kapittel 4.
- e. Pensjonsordning som yter avtalefestet pensjon i privat sektor etter AFP-tilskottsloven kapittel 2, jf.

kapittel 3.

Kongen kan bestemme at loven helt eller delvis skal gjelde pensjonsordninger for tjenestemenn eller arbeidere i selvstendige statlige eller kommunale foretak og i andre institusjoner av offentlig karakter.

Endret ved lover 22 jan 1960 nr. 4, 17 juni 1966 nr. 17, 8 juni 1979 nr. 52, 18 apr 1980 nr. 8, 23 des 1988 nr. 110, 26 mai 1989 nr. 24 (ikr. 1 juli 1989), 17 des 1993 nr. 130, 13 juni 1997 nr. 58, 13 juni 1997 nr. 60 (ikr. 1 okt 1997), 10 des 1999 nr. 84, 21 des 2000 nr. 124, 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011).

§ 2. Loven omfatter også pensjon som helt eller delvis er utløst med kapitalverdien, likevel ikke utløsningsbeløp som etter påbud i lov ytes istedenfor pensjon eller ved bortfall av pensjon.

§ 3. Forsørgingstillegg skal regnes som en del av pensjonen ved samordning etter kapitlene II og III og §§ 16 og 17.

Loven omfatter ikke tilleggsytelser så som bidrag til proteser, tillegg til hjelp i huset, hjelpeøshetsbidrag, bidrag til utdanning eller hjelp til erverv. Loven omfatter heller ikke menerstatning etter folketryktdloven § 13-17.

Enke-, enkemanns- og barnepensjon beregnet som nettoytelser etter lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens pensjonskasse §§ 33 og 38, er unntatt fra samordning etter loven her, bortsett fra bestemmelsene om samordning av tjenestepensjoner etter kapittel II. Det samme gjelder for tilsvarende nettopensjoner fra andre tjenestepensjonsordninger.

Endret ved lover 21 jan 1971 nr. 22, 21 des 1990 nr. 80, 28 feb 1997 nr. 19 (ikr. 1 mai 1997), 6 juni 1997 nr. 36, 13 juni 1997 nr. 60 (ikr. 1 okt 1997), 19 juni 1997 nr. 86 (ikr. 1 okt 1997), 26 mai 2000 nr. 37 (ikr. 1 jan 2001 iflg. res. 26 mai 2000 nr. 447), 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011).

§ 4. Med tjenestepensjon forstås i denne lov alders-, uføre-, enke-, enkemanns- og barnepensjon som er opptjent i arbeidsforhold eller i et yrke. Herunder går ikke tilleggspensjoner etter loven om folketrygd.

Med pensjon fra personskadetrygd forstås uførepensjon (invalidpensjon, uførestønad), enkepensjon, enkemannspensjon og barnepensjon som ytes i henhold til særlovgivningen om yrkesskadetrygd og krigspensjonering.

Som enkepensjon anses også overgangsstønad til enke.

Endret ved lover 9 juni 1961 nr. 21, 17 juni 1966 nr. 17, 16 des 1966 nr. 7, 29 jan 1971 nr. 22, 24 mai 1985 nr. 35.

Kapitel II. Tjenestepensjoner.

§ 5. Pensjoner fra to eller flere tjenestepensjonsordninger samordnes etter reglene i dette kapitel.

§ 6. *Pensjongivende tjenestetid.*

Den som ikke fyller vilkårene om minste pensjongivende tjenestetid for rett til pensjon i en pensjonsordning, skal likevel ha rett til alderspensjon i forhold til sin pensjongivende tjenestetid i vedkommende pensjonsordning dersom

- hans pensjongivende tjenestetid utgjør minst 1/10 av full pensjongivende tjenestetid, og
- hans samlede pensjongivende tjenestetid i pensjonsordninger som går inn under denne lov fyller vilkåret om minste pensjongivende tjenestetid i vedkommende pensjonsordning.

Ved sammenlegging av tjenestetid etter reglene i denne paragraf regnes bare med tjenestetid i de pensjonsordninger hvor vedkommende har nådd den fastsatte pensjonsalder for rett til pensjon, eller hvor vedkommende oppbærer alderspensjon fra lavere alder. Teller samme tidsrom som pensjongivende tjenestetid i flere pensjonsordninger, skal tidsrommet ved beregningen etter denne paragraf bare tas med

som tjenestetid i en pensjonsordning.

Denne paragrafen gjelder ikke for pensjonstrygden for sjømenn og pensjonstrygden for fiskere, se likevel lov 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn § 4 nr. 1 andre ledd bokstav a og lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 6 nr. 1 andre ledd.

Endret ved lover 17 juni 1966 nr. 17, 16 juni 2000 nr. 44 (ikr. 1 jan 2001), 1 mars 2002 nr. 3.

§ 7. Alderspensjoner.

1. Alderspensjon kan ikke være større enn at den sammen med tidligere opptjent alderspensjon i annen pensjonsordning utgjør pensjon for full tjenestetid i den pensjonsordning vedkommende sist ble innlemmet i.

Er den tidligere opptjente pensjon større enn den ville vært om opptjeningen hadde skjedd i den sistnevnte pensjonsordning, skal det ved anvendelsen av bestemmelsen i første ledd ses bort fra den overskytende del av tidligere opptjent pensjon. Den samlede pensjon kan ikke overstige den pensjon som en tjenestemann med samme bruttolønn og samlet tjenestetid ville fått i Statens pensjonskasse eller i annen pensjonsordning som vedkommende har vært omfattet av og som har høyere pensjoner enn Statens pensjonskasse.

2. For den som har to eller flere pensjongivende stillinger samtidig, skal den samlede pensjon fra disse ikke overstige høyeste pensjon i Statens pensjonskasse. Går en av stillingene inn under en pensjonsordning med høyere pensjon enn nevnt, skal den samlede pensjon ikke overstige høyeste pensjon som kan oppnås i slik pensjonsordning. Pensjonene avkortes forholdsmessig.

3. Departementet gir nærmere regler om gjennomføring av bestemmelsene under nr. 1 og 2 for de tilfelle hvor tjenstepensjon utbetales i samsvar med de særlige garantiregler som gjelder for alderspensjon som tas ut mellom 65 og 67 år.

Endret ved lover 17 juni 1966 nr. 17, 23 des 1988 nr. 110, 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011).

§ 8. (Opphevet ved lov 24 mai 1985 nr. 35.)

§ 9. Uførepensjoner.

Uførepensjoner fra to eller flere tjenstepensjonsordninger samordnes etter tilsvarende regler som gjelder for to eller flere alderspensjoner etter § 7. Departementet kan fastsette nærmere forskrifter.

Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 52, 24 mai 1985 nr. 35.

§ 10. Uførepensjon – alderspensjon.

Uførepensjon og alderspensjon skal samordnes etter tilsvarende regler som gjelder for to eller flere alderspensjoner etter § 7. Departementet kan fastsette nærmere forskrifter.

Endret ved lover 17 juni 1966 nr. 17, 16 des 1966 nr. 7, 29 mars 1968 nr. 1, 8 juni 1979 nr. 52.

§ 11. Enkepensjoner.

Enkepensjoner samordnes ved at bestemmelsene i §§ 6-8 gis tilsvarende anvendelse.

§ 12. Barnepensjoner.

Barnepensjoner samordnes ved at bestemmelsene i §§ 6-8 gis tilsvarende anvendelse.

Kapitel III. Pensjoner fra personskadetrygder.

§ 13. Pensjoner fra to eller flere personskadetrygder samordnes etter reglene i dette kapitel.

§ 14. *Enkepensjon – uførepensjon.*

Enkepensjonen og uførepensjonen skal sammenlagt ikke overstige den høyeste av pensjonene når uførepensjonen regnes etter hel arbeidsuførhet, med tillegg av et beløp som svarer til 1/4 av folketrygdens grunnbeløp, eller – dersom pensjonisten ikke har uførepensjon for hel arbeidsuførhet – med en forholdsmessig del av tillegg som nevnt beregnet etter uførhetsgraden.

Hvis pensjonene sammenlagt overstiger det som etter første ledd kan ytes, skal enkepensjonen settes ned med den overskytende del.

Endret ved lover 17 juni 1966 nr. 17, 16 des 1966 nr. 7, 29 mars 1968 nr. 1.

§ 15. *Barnepensjoner.*

Flere barnepensjoner til samme barn samordnes ved at bare den høyeste av pensjonene ytes.

Kapitel IV. Pensjoner fra tjenstepensjonsordning, personskadetrygd, alderspensjon og uførepensjon (grunnpensjoner) fra folketrygden.

Kapitteloverskriften endret ved lover 22 jan 1960 nr. 4, 17 juni 1966 nr. 17, 8 juni 1979 nr. 52.

§ 16. *Tjenstepensjonering – personskadetrygd.*

1. Uførepensjoner fra tjenstepensjonsordning og personskadetrygd samordnes etter reglene i denne paragraf. Overstiger pensjonene sammenlagt det som kan ytes etter disse regler, skal tjenstepensjonen settes ned med den overskytende del.

2. Uførepensjoner for samme trygdetilfelle skal sammenlagt ikke overstige den høyeste av pensjonene, med tillegg av et beløp som svarer til 1/4 av folketrygdens grunnbeløp, eller – dersom pensjonisten ikke har uførepensjon fra personskadetrygd for hel arbeidsuførhet – med en forholdsmessig del av tillegg som nevnt beregnet etter uførhetsgraden.

3. Uførepensjoner for forskjellige trygdetilfelle skal sammenlagt ikke overstige den høyeste av pensjonene, regnet etter full tjenestetid og hel arbeidsuførhet, med tillegg av et beløp som svarer til 1/4 av folketrygdens grunnbeløp, eller – dersom pensjonisten ikke har uførepensjon fra personskadetrygd for hel arbeidsuførhet – med en forholdsmessig del av tillegg som nevnt beregnet etter uførhetsgraden.

Departementet gir nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene under nr. 1, 2 og 3 for de tilfelle hvor tjenstepensjonen utbetales i samsvar med de særlige garantiregler som gjelder for alderspensjon som tas ut mellom 65 og 67 år.

Endret ved lover 17 juni 1966 nr. 17, 16 des 1966 nr. 7, 29 mars 1968 nr. 1, 23 des 1988 nr. 110.

§ 17. Samordning av

- a. alderspensjon fra tjenstepensjonsordning og uførepensjon fra personskadetrygd,
- b. uførepensjon eller alderspensjon fra tjenstepensjonsordning og enkepensjon fra personskadetrygd, eller
- c. enkepensjon fra tjenstepensjonsordning og uførepensjon fra personskadetrygd

skal skje ved at reglene i § 16, nr. 3, jfr. nr. 1, anvendes tilsvarende.

§ 18. 1. Enkepensjoner fra tjenstepensjonsordning og etter lov av 12 desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd samordnes ved at tjenstepensjonen settes ned, slik at summen av pensjonene ikke

overstiger den høyeste av dem når tjenstepensjonen regnes etter full tjenestetid.

2. Enkepensjoner fra tjenstepensjonsordning og fra krigspensjoneringen samordnes ved at tjenstepensjonen settes ned med så stor forholdsmessig del som krigspensjonen utgjør av full krigspensjon.

Overstiger summen av pensjonene ikke den høyeste av dem tillagt 1/4 av folketrygdens grunnbeløp, utbetales likevel begge pensjoner fullt ut. Er summen av pensjonene større, utbetales krigspensjonen og minst så stor del av tjenstepensjonen at det samlede utbetalte beløp svarer til den største av pensjonene tillagt 1/4 av folketrygdens grunnbeløp.

3. Barnepensjon fra tjenstepensjonsordning og fra personskadetrygd (jfr. § 4, annet ledd) samordnes ved at regelen i nr. 1 anvendes tilsvarende.

Endret ved lover 29 mars 1968 nr. 1, 29 jan 1971 nr. 22.

§ 19. Tjenstepensjonering – alderspensjon eller uførepensjon fra folketrygden.

Tjenstepensjon samordnes med alderspensjon fra folketrygden etter følgende regler, jf. også § 24:

1. Er tjenstepensjonen beregnet for full pensjonsgivende tjenestetid, settes tjenstepensjonen ned med et beløp som svarer til 3/4 av folketrygdens grunnbeløp.

Er tjenstepensjonen ikke beregnet for full pensjonsgivende tjenestetid, skal fradraget være en forholdsmessig del av nevnte beløp.

2. Er alderspensjonen fra folketrygden eller tjenstepensjonen gradert, skal fradraget settes ned forholdsmessig. Hvis begge ytelsene er graderte, benyttes den laveste graden.

3. Departementet kan bestemme at reglene i nr. 1 skal gjelde tilsvarende, i tilfelle med nødvendige tillemplinger, når pensjonisten etter utenlandsk lov har rett til pensjon som svarer til alderspensjon etter loven om folketrygd.

4. Reglene i nr. 1 og 2 skal gjelde tilsvarende når det foreligger rett til avtalefestet pensjon som omfattes av lovens § 1 nr. 1 første ledd bokstav d.

Bestemmelsene i nr. 1 og 3 gjelder tilsvarende for samordning av tjenstepensjon med uførepensjon, foreløpig uførepensjon eller arbeidsavklaringspenger etter loven om folketrygd. Er ytelsen fra folketrygden eller tjenstepensjonen gradert, skal fradraget settes ned forholdsmessig. Hvis begge ytelsene er graderte, benyttes den laveste graden.

Tjenstepensjon settes ned med ventetillegg fra folketrygden. Fradraget begrenses til et beregnet ventetillegg av det samordningsfradrag som gjøres etter bestemmelsene i første ledd nr. 1.

Endret ved lover 19 des 1958 nr. 4, 22 jan 1960 nr. 4, 17 juni 1966 nr. 17, 16 des 1966 nr. 7, 15 des 1967 nr. 8, 15 des 1972 nr. 86, 8 juni 1973 nr. 54, 8 juni 1979 nr. 52, 24 mai 1985 nr. 35, 23 des 1988 nr. 110, 21 des 1990 nr. 80, 16 juni 1994 nr. 22, 28 feb 1997 nr. 19 (ikr. 1 mai 1997), 20 juni 2003 nr. 55 (ikr. 1 jan 2004), 17 des 2004 nr. 85 (ikr. 1 jan 2005), 19 des 2008 nr. 106 (ikr. 1 mars 2010 iflg. res. 19 feb 2010 nr. 189), 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011).

§ 20. Personskadetrygd – alderspensjon eller uførepensjon fra folketrygden.

Pensjon fra personskadetrygd samordnes med alderspensjon fra folketrygden ved at pensjonen fra personskadetrygd settes ned med et beløp som svarer til 3/4 av folketrygdens grunnbeløp.

Er uførepensjonen ikke beregnet for hel arbeidsuførhet, skal fradraget være en forholdsmessig del av nevnte beløp.

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder tilsvarende for samordning av pensjon fra personskadetrygd med uførepensjon, foreløpig uførepensjon eller arbeidsavklaringspenger etter loven om folketrygd. Er ytelsen fra folketrygden ikke beregnet for hel uførhet, skal fradragsbeløpet nedsettes

forholdsmessig.

Er alderspensjonen fra folketrygden gradert, skal fradragbeløpet i personskadetrygden etter bestemmelsene i første ledd settes ned forholdsmessig.

Reglene i første og fjerde ledd skal gjelde tilsvarende når det foreligger rett til avtalefestet pensjon som omfattes av lovens § 1 nr. 1 første ledd bokstav d.

Endret ved lover 19 des 1958 nr. 4, 22 jan 1960 nr. 4, 17 juni 1966 nr. 17, 16 des 1966 nr. 7, 15 des 1967 nr. 8, 8 juni 1973 nr. 54, 8 juni 1979 nr. 52, 24 mai 1985 nr. 35, 23 des 1988 nr. 110, 21 des 1990 nr. 80, 16 juni 1994 nr. 22, 28 feb 1997 nr. 19 (ikr. 1 mai 1997), 20 juni 2003 nr. 55 (ikr. 1 jan 2004), 17 des 2004 nr. 85 (ikr. 1 jan 2005), 19 des 2008 nr. 106 (ikr. 1 mars 2010 iflg. res. 19 feb 2010 nr. 189), 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011).

§ 21. Tjenestepensjon – personskadetrygd – pensjon fra folketrygden.

Ytes det samtidig pensjon fra tjenestepensjonsordning, personskadetrygd og alderspensjon fra folketrygden, skal samordning foretas i samsvar med bestemmelsene i §§ 16-19.

Hvis det beløp tjenestepensjonen blir satt ned med etter § 19, nr. 1, er mindre enn det beløp pensjonen fra personskadetrygden ville blitt satt ned med etter § 20, skal sistnevnte pensjon settes ned med den resterende del.

Bestemmelsen i første og annet ledd gjelder tilsvarende for samordning av pensjoner fra tjenestepensjonsordning, personskadetrygd og uførepensjon, foreløpig uførepensjon eller arbeidsavklaringspenger etter loven om folketrygd.

Bestemmelsene kommer også til anvendelse ved pensjoner samordnet etter § 22.

Reglene i første og annet ledd skal gjelde tilsvarende for samordning av pensjoner fra tjenestepensjonsordning og personskadetrygd med avtalefestet pensjon som omfattes av lovens § 1 nr. 1 første ledd bokstav d.

Endret ved lover 22 jan 1960 nr. 4, 17 juni 1966 nr. 17, 24 mai 1985 nr. 35, 23 des 1988 nr. 110, 16 juni 1994 nr. 22, 20 juni 2003 nr. 55 (ikr. 1 jan 2004), 17 des 2004 nr. 85 (ikr. 1 jan 2005), 19 des 2008 nr. 106 (ikr. 1 mars 2010 iflg. res. 19 feb 2010 nr. 189).

Kapitel V. Barnpensjon eller pensjon til enke eller enkemann fra tjenestepensjonsordning, personskadetrygd og barnpensjon, enkepensjon eller enkemannspensjon (grunnpensjoner) fra folketrygden.

Overskriften endret ved lov 8 juni 1979 nr. 52.

§ 22. 1. Barnpensjon fra tjenestepensjonsordning eller fra personskadetrygd skal settes ned med barnpensjon fra folketrygden. Blir barnet tilstått uførepensjon fra folketrygden, skal barnpensjonen fra tjenestepensjonsordning eller fra personskadetrygd settes ned med det beløp barnpensjonen fra folketrygden har eller ville ha utgjort om uførepensjon ikke var tilstått. Er barnpensjonen fra tjenestepensjonsordning ikke beregnet for full tjenestetid, skal fradragbeløpet avkortes forholdsmessig.

Departementet gir bestemmelser om hvordan fradraget skal bereknes hvis flere barnpensjoner skal samordnes med barnpensjon fra folketrygden.

2. Pensjon som enke har rett til fra tjenestepensjonsordning eller etter lov av 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd skal settes ned med et beløp som svarer til 3/4 av folketrygdens grunnbeløp. Er pensjonen fra tjenestepensjonsordning eller fra yrkesskadetrygden ikke beregnet for full tjenestetid eller hel uførhet, skal fradragbeløpet avkortes forholdsmessig.

Pensjon som enke har rett til fra krigspensjoneringen skal settes ned med et beløp som svarer til 3/4

av enkepensjon fra folketrygden. Bestemmelsen i første ledd, annet punktum gjelder tilsvarende.

Departementet gir bestemmelser om hvordan fradraget skal beregnes hvis flere pensjoner skal samordnes med enkepensjon fra folketrygden.

3. Bestemmelsene i nr. 2 gjelder tilsvarende for samordning av pensjon fra tjenstepensjonsordning eller fra personskadetrygd med enkemannspensjon fra folketrygden, samt med pensjon eller overgangsstønad etter folketrygdloven § 16-7 og overgangsstønad etter folketrygdloven § 15-7. Det samme gjelder pensjon til samboer på grunnlag av folketrygdloven § 1-5.

Endret ved lover 22 jan 1960 nr. 4, 17 juni 1966 nr. 17, 16 des 1966 nr. 7, 29 mars 1968 nr. 1, 29 jan 1971 nr. 22, 17 mars 1972 nr. 7, 6 juni 1975 nr. 33, 18 des 1992 nr. 143, 17 des 1993 nr. 130, 28 feb 1997 nr. 19 (ikr. 1 mai 1997).

Kapittel VI. Tjenstepensjon og tilleggspensjon fra folketrygden.

Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 52.

§ 23. 1. Tjenstepensjon samordnes med tilleggspensjon fra folketrygden etter følgende regler, jf. også § 24:

a) I alderspensjon eller invalidepensjon som er regnet etter full tjenestetid, gjøres fradrag for hele tilleggspensjonen, dog med slik begrensning som måtte følge av punkt 2.

Har vedkommende ikke full tjenestetid, skal det gjøres fradrag i tjenstepensjon med et beløp som svarer til så stor brøkdel av tilleggspensjonen fra folketrygden som den brøkdel tjenstepensjonen er beregnet etter.

b) I enkepensjon (enkemannspensjon) skal det etter tilsvarende regler som nevnt i bokstav a gjøres fradrag for tilleggspensjon fra folketrygden.

c) I barnpensjon skal det etter tilsvarende regler som nevnt i bokstav a gjøres fradrag for tilleggspensjon etter folketrygdloven § 18-5 andre ledd.

Bestemmelsene i første ledd gjelder tilsvarende for sært tillegg fra folketrygden, for ventetillegg fra folketrygden for tilleggspensjon og for den delen av arbeidsavklaringspengene og overgangsstønad etter folketrygdloven kapittel 11 og 15 som overstiger folketrygdens grunnbeløp. Dersom arbeidsavklaringspengene eller overgangsstønaden er gradert eller redusert for inntekt, skal det ved samordningen legges til grunn et forholdsmessig redusert grunnbeløp.

2. Ved anvendelsen av bestemmelsene under nr. 1 skal det ikke tas omsyn til den del av tilleggspensjonen fra folketrygden som måtte overstige en antatt tilleggspensjon fra folketrygden beregnet slik at sluttpoengtallet settes lik det poengtall som svarer til vedkommendes pensjonsgivende inntekt i pensjonsordningen.

Er tilleggspensjonen fra folketrygden opptjent av to personer, jf. folketrygdloven §§ 12-15 og 19-16, skal fradraget i gjenlevendes tjenstepensjon være 55 prosent av avdødes egenopptjente tilleggspensjon, dersom det er avdøde som har tjent opp tjenstepensjonen. Dersom det er gjenlevende som har tjent opp tjenstepensjonen, skal fradraget være begrenset til gjenlevendes egenopptjente tilleggspensjon. Har medlemmet av tjenstepensjonsordningen ikke tjent opp rett til tilleggspensjon, gjøres ikke noe fradrag. Bestemmelsen i første ledd gjelder tilsvarende.

For fraskilte skal bestemmelsene i annet ledd gjelde tilsvarende selv om fraskilte ikke har rett til tilleggspensjon etter avdøde.

Ved samordning av enke- eller enkemannspensjon fra tjenstepensjonsordning hvor det ikke skal foretas reduksjon på grunn av gjenlevendes egen ervervsinntekt, skal den tilleggspensjon fra folketrygden som enken eller enkemannen har opptjent i sin helhet betraktes som en fridel og holdes utenfor samordningen. Departementet fastsetter nærmere forskrifter for slikt samordningsfritak.

Økt tilleggspensjon fra folketrygden kan holdes utenfor samordningen

- a. når økningen skyldes at det er godskrevet pensjonspoeng etter folketrygdloven § 3-16 for omsorgsarbeid etter helt avsluttet yrkesaktivitet
- b. når økningen skyldes poengopptjening i folketrygden etter uttak av tjenestepensjon for årene da pensjonisten fylte 67, 68 eller 69 år.

3. Departementet kan gi nærmere regler om gjennomføring av bestemmelsene under nr. 1 og 2, herunder gi spesielle regler om gjennomføring av bestemmelsene for tidsrommet 1. januar 1967 til 31. desember 1972.

Reglene i nr. 1, 2 og 3 skal gjelde tilsvarende når det foreligger rett til avtalefestet pensjon som omfattes av lovens § 1 nr. 1 første ledd bokstav d.

Tilføyd ved lov 8 juni 1979 nr. 52, endret ved lover 23 des 1988 nr. 110, 16 juni 1989 nr. 89, 15 des 1989 nr. 90, 5 juni 1992 nr. 53, 17 des 1993 nr. 130, 28 feb 1997 nr. 19 (ikr. 1 mai 1997), 27 nov 1998 nr. 69, 30 apr 1999 nr. 26 (ikr. 1 mai 1999, slik at bestemmelsen i femte ledd bokstav a gjelder også for pensjon som er innvilget før 1 mai 1999, men får virkning for pensjonsutbetalinger tidligst fra mai 1999, og bestemmelsen i femte ledd bokstav b gis virkning for pensjoner som blir utbetalt tidligst fra mai 1999), 30 juni 2000 nr. 57 (ikr. 1 jan 2002 iflg. res. 31 aug. 2001 nr. 1015), 20 juni 2003 nr. 55 (ikr. 1 jan 2004), 15 jan 2010 nr. 1 (ikr. 1 feb 2010 iflg. res. 15 jan 2010 nr. 54, se overgangsbestemmelser i endringslovens X), 19 des 2008 nr. 106 (ikr. 1 mars 2010 iflg. res. 19 feb 2010 nr. 189), 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011).

Kapittel VII. Samordning med pensjon fra folketrygden og avtalefestet pensjon i privat sektor fra 1. januar 2011

Kapitlet tilføyd ved lov 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011).

§ 24. *Supplerende bestemmelser om samordning av tjenestepensjon og personskadetrygd med pensjon fra folketrygden.*

1. Alderspensjon fra tjenestepensjonsordning samordnes med alderspensjon etter folketrygdloven kapittel 19 ved at det tas utgangspunkt i basispensjonen. Samordningsfradrag for grunnpensjon, tilleggspensjon, sært tillegg og ventetillegg beregnes etter reglene i §§ 19 og 23. Basispensjonstillegg etter folketrygdloven § 19-9 tredje ledd og tillegg etter folketrygdloven § 19-14 femte ledd samordnes som sært tillegg, jf. § 23. Samordningsfradragene divideres med det aktuelle forholdstallet som er fastsatt etter folketrygdloven § 19-7.

Samordningen foretas tidligst fra måneden etter pensjonisten fyller 67 år. Dersom tjenestepensjonen tas ut før eller ved 67 år, legges forholdstallet ved 67 år til grunn. Dette gjelder også dersom det er tatt ut hel eller delvis alderspensjon fra folketrygden før 67 år.

Dersom tjenestepensjonen tas ut etter fylte 67 år, benyttes forholdstallet på uttakstidspunktet. Dette gjelder også dersom det er tatt ut hel eller delvis alderspensjon fra folketrygden på et tidligere tidspunkt.

2. Uføre pensjon fra tjenestepensjonsordning samordnes med alderspensjon etter folketrygdloven kapittel 19 fra 67 år etter bestemmelsene i nr. 1.

3. Enke- og enkemannspensjon fra tjenestepensjonsordning samordnes med alderspensjon etter folketrygdloven kapittel 19 fra 67 år. Samordningsfradragene divideres ikke med forholdstall. Dersom det er tatt ut alderspensjon fra folketrygden før 67 år, samordnes enke- og enkemannspensjonen med den pensjon eller overgangsstonad etter folketrygdloven kapittel 17 som enken eller enkemannen ville hatt rett til dersom vedkommende ikke hadde tatt ut alderspensjon. Bestemmelsen her gjelder tilsvarende for fraskilte, selv om den fraskilte ikke har rett til pensjon etter avdød tidligere ektefelle.

4. Ved samordning av pensjon fra personskadetrygd med alderspensjon etter folketrygdloven kapittel 19 beregnes samordningsfradrag for grunnpensjonen etter reglene i § 20, mens samordningsfradrag for

tilleggspensjon, særtillegg og ventetillegg beregnes etter særlovgivningen om yrkesskadetrygd og krigspensjonering. For øvrig gjelder bestemmelsene i paragrafen her så langt de passer.

5. Samordningsfradrag for alderspensjon fra folketrygden reguleres etter folketrygdloven § 19-14 annet, tredje og sjuende ledd.

Tilføyd ved lov 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), tidligere § 24 endret paragraftall til § 26.

§ 25. Samordning med avtalefestet pensjon i privat sektor

Ytes det samtidig alderspensjon fra tjenestepensjonsordning og avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven kapittel 2, skal den avtalefestede pensjonen gå til fradrag i tjenestepensjonen fra og med måneden etter pensjonisten fyller 67 år. Det samme gjelder kompensasjonstillegg etter AFP-tilskottsloven kapittel 3.

Fradragene etter første ledd begrenses forholdsmessig hvis pensjonisten ikke har full tjenestetid i tjenestepensjonsordningen. Dersom det er tatt ut avtalefestet pensjon før fylte 67 år, foretas samordningen som om det var tatt ut avtalefestet pensjon ved 67 år.

Personer som er født i 1953 eller tidligere skal gis overgangstillegg som tilsvarer 85 prosent av fradragene etter første og annet ledd. Tilleggene reduseres med 1/10 for hvert årskull fra og med 1954, slik at personer i dette kullet får 9/10 av tillegget, 1955-kullet får 8/10 av tillegget, osv. til 1962-kullet som får 1/10 av tillegget. Personer født i 1963 eller senere får ikke tillegg. Overgangstilleggene skal begrense fradragene etter første og annet ledd.

Samordningsfradrag for avtalefestet pensjon etter AFP-tilskottsloven kapittel 2 reguleres etter folketrygdloven § 19-14 annet og sjuende ledd. Samordningsfradrag for kompensasjonstillegg etter AFP-tilskottsloven § 3 reguleres ikke.

Tilføyd ved lov 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), tidligere § 25 endret paragraftall til § 27.

Kapitel VIII. Forskjellige bestemmelser.

Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 52 (endret tidligere kap. VI til kap. VII og tidligere §§ 23-26 og § 27 til §§ 24-27 og § 29). 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endret kapiteltall fra VII.

§ 26. Den som krever en pensjons- eller trygdeytelse som omhandles i denne loven, plikter å gi pensjons- eller trygdeordningen opplysninger om han eller hun mottar eller har rett til andre pensjons- og trygdeytelser som omfattes av loven.

Den som mottar en ytelse, plikter å underrette pensjons- eller trygdeordningen om forhold som etter denne loven kan føre til at ytelsen skal endres eller falle bort. Det samme gjelder når endring eller bortfall av ytelser skjer etter særskilte bestemmelser for pensjons- og trygdeordninger som omfattes av denne loven.

Den som unnlater å gi opplysninger etter første og andre ledd, eller som forsettlig gir uriktige opplysninger, straffes med bøter. Offentlig påtale finner bare sted etter begjæring av vedkommende pensjons- eller trygdeordning.

Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 52 (tidligere § 23), 23 juni 2000 nr. 55, 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endret paragraftall fra § 24. Endres ved lov 20 mai 2005 nr. 28 (ikr. fra den tid som fastsettes ved lov) som endret ved lov 19 juni 2009 nr. 74.

§ 27. 1. Pensjons- eller trygdeordninger som foretar beregning og utbetaling av ytelser som omfattes av denne loven, plikter å innhente nødvendige opplysninger for å avgjøre om lovens bestemmelser kommer til anvendelse. Det samme gjelder når endring eller bortfall av ytelser skjer etter særskilte bestemmelser for pensjons- eller trygdeordninger som omfattes av denne loven.

2. Ordninger som nevnt i nr. 1, plikter å bistå hverandre ved gjennomføringen av samordning og tilpassing av ytelsene. Nødvendige opplysninger kan utveksles mellom ordningene uten hinder av taushetsplikt. Svikt ved utveksling av opplysninger skal ikke gi grunnlag for erstatning etter lov 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning kapittel 2. Departementet gir forskrift om registrering og utveksling av opplysninger (meldesystem).

Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 52 (tidligere § 24), 23 juni 2000 nr. 55, 21 des 2000 nr. 124 (ikr. 1 jan 2001), 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endret paragrafall fra § 25.

§ 28. 1. Dersom en ytelse fra en pensjons- eller trygdeordning som omfattes av denne loven settes ned eller faller bort med tilbakevirkning, og en ytelse fra en annen ordning er innvilget eller forhøyet med virkning for samme tidsrom, kan beløp som er utbetalt for mye, trekkes i den sistnevnte ytelsen. Dette gjelder både når endringen skjer etter bestemmelser i denne loven og etter særskilte bestemmelser om samordning og tilpassing av ytelser som er fastsatt for pensjons- eller trygdeordningene.

2. Departementet gir forskrift om gjennomføring av bestemmelsen her, herunder om frist for å fremme refusjonskrav.

Opphevet ved lov 16 mai 1986 nr. 21, tilføyd igjen ved lov 23 juni 2000 nr. 55, endret ved lov 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endret paragrafall fra § 26.

§ 29. 1. Er det utbetalt et for høyt beløp fordi det ikke er foretatt samordning eller tilpassing av ytelser, eller fordi samordningen eller tilpassingen er feil, skal den pensjons- eller trygdeordning som har lidt tapet, kreve beløpet tilbakebetalt såfremt vilkårene i nr. 2-4 er oppfylt. Dette gjelder også der det skulle skjedd samordning eller tilpassing med tilbakevirkning fordi en ytelse fra en annen pensjons- og trygdeordning er innvilget eller forhøyet med tilbakevirkning.

2. Dersom en ytelse er mottatt i strid med redelighet og god tro, kan beløpet kreves tilbakebetalt. En ytelse kan også kreves tilbake når mottakeren av ytelsen eller noen som har handlet på mottakerens vegne, uaktsomt har gitt feilaktige eller mangelfulle opplysninger. Det samme gjelder dersom utbetalingen skyldes feil fra pensjons- og trygdeordningens side og mottakeren burde ha forstått dette. Beløpet kan dekkes ved trekk i framtidige ytelser fra pensjons- og trygdeordningen.

3. I andre tilfeller enn nevnt i nr. 2, kan det som er utbetalt for mye, kreves tilbake dersom særlige grunner gjør det rimelig. Ved vurderingen av om det foreligger særlige grunner, skal det blant annet legges vekt på hvor lang tid det er gått siden den feilaktige utbetalingen fant sted, og om vedkommende har innrettet seg i tillit til utbetalingen. Kravet om tilbakebetaling etter dette nummeret er begrenset til det beløp som er i behold når vedkommende blir kjent med at utbetalingen var feilaktig.

4. Skyldes feilutbetalingen at mottakeren ikke har gitt pensjons- og trygdeordningen melding som nevnt i bokstav a-c om en ytelse fra en annen ordning, skal det som er utbetalt for mye avregnes ved trekk i framtidig ytelse. Det er et vilkår at pensjons- og trygdeordningen har informert om meldeplikten etter § 24. Avregningsordningen gjelder når mottakeren ikke har gitt melding om at

- a) en ytelse er innvilget eller opphørt,
- b) en ytelse har fått endret uforegrad,
- c) en ytelse er blitt endret pga. inntekt.

Trekket kan foretas i mottakerens ytelser fra samme pensjons- og trygdeordning uansett pensjonsart. Det kan trekkes opp til et beløp på 10 pst. av samlet månedlig utbetaling av ytelser som omfattes av denne loven.

5. Trekk etter nr. 2 og nr. 4 avbryter foreldelse etter lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer. Dersom slikt trekk opphører, varer virkningen av avbrutt foreldelse i ett år etter at trekket opphørte.

Tilføyd ved lov 23 juni 2000 nr. 55, endret ved lov 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endret paragrafall fra § 26a.

§ 30. Departementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring av loven. Når særlige grunner taler for det, kan departementet fravike lovens bestemmelser til fordel for enkelte pensjonister eller grupper av pensjonister.

Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 52 (tidligere § 26), 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endret paragraftall fra § 27.

§ 31. 1. Departementet gir nærmere regler om samordning for de tilfelle hvor pensjonisten ikke har grunnpensjon for full trygdetid etter bestemmelsene i loven om folketrygd.

2. Departementet kan gi nærmere regler om begrensning av det samlede fradrag som kan gjøres for tilleggspensjon etter lov om folketrygd når en person har rett til to eller flere tjenestepensjoner eller trygder.

3. Departementet gir forskrifter om redusert samordningsfradrag for grunnpensjon fra folketrygden i tjenestepensjon og yrkesskadetrygdpensjon for deltidsansatte i forhold til arbeidstiden.

Tilføyd ved lov 17 juni 1966 nr. 17, endret ved lover 8 juni 1979 nr. 52, 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endret paragraftall fra § 28.

§ 32. Denne lov trer i kraft 1. januar 1959.

Ved gjennomføringen av bestemmelsene i denne lov skal pensjons- eller trygdeytelser til person som før lovens ikrafttreden oppebar slik ytelse, ikke settes ned mer enn at summen av ytelsene blir den samme som den var ved lovens ikrafttreden.

Dersom særlige grunner taler for det, kan departementet fastsette at lovens bestemmelser i en overgangstid heller ikke skal gjøres gjeldende – eller bare gjøres delvis gjeldende – for visse personer eller persongrupper som først får pensjon etter lovens ikrafttreden.

Endret ved lover 8 juni 1979 nr. 52 (tidligere § 27), 25 juni 2010 nr. 29 (ikr. 1 jan 2011), endrer paragraftall fra § 29.